

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU ROLNEGO I SPOŻYWCZEGO

z dnia 11 października 1954 r.

w sprawie kontroli gospodarki spirytusem w przedsiębiorstwach (zakładach) wyrobu, przerobu i zużycia spirytusu oraz wyrobu wódek resortu Ministerstwa Przemysłu Rolnego i Spożywczego.

Na podstawie art. 2 dekretu z dnia 24 czerwca 1953 r. o wyrobie i przerobie spirytusu (Dz. U. Nr 34, poz. 143) zarządza się, co następuje:

§ 1. Kontrolę gospodarki spirytusem w resorcie Ministerstwa Przemysłu Rolnego i Spożywczego sprawują:
1) w przedsiębiorstwach (zakładach) wyrabiających,

oczyszczających i odwadniających spirytus, w wytwórniach wódek oraz w zbiornicach spirytusu — inspektorzy gospodarki spirytusem, zwani dalej w skróceniu „inspektorami”;

- 2) w wytwórniach octu oraz w innych przedsiębiorstwach przerabiających i zużywających spirytus — pracownicy kontroli technicznej lub inni, wyznaczeni przez dyrektora przedsiębiorstwa.

§ 2. 1. Do zakresu działania inspektorów oraz pracowników, o których mowa w § 1 pkt 2, należy:

- 1) kontrola pod względem ilościowym przyjmowania i wydawania spirytusu oraz wyrobów spirytusowych, jak też przyjmowania i wydawania spirytusu w obrocie wewnętrznym;
- 2) dorywczy udział w przyjmowaniu surowców, przeznaczonych do produkcji spirytusu;
- 3) kontrola skażania i magazynowania spirytusu skażonego oraz obrotu środkami skażania;
- 4) dorywcze sprawdzanie objętości i mocy nalanych wyrobów;
- 5) regulowanie i wykonywanie drobnych napraw przepływomierzy kontrolno-mierniczych w zakładzie;
- 6) udział w sprawdzaniu (weryfikacji) zakładów;
- 7) udział w rewizjach obrachunkowych łącznie z ustalaniem zapasów rzeczywistych spirytusu luzem, w półfabrykatakach i w gotowych wyrobach;
- 8) kontrola stwierdzanych ubytków przy oczyszczaniu, odwadnianiu, przerobie i zużyciu spirytusu czystego i skażonego, przy przemycaniu fuzli, jak również stwierdzanie ilości stłuczek w magazynach gotowych wyrobów;
- 9) kontrola obliczania magazynowych i transportowych ubytków spirytusu;
- 10) dopilnowanie legalizacji narzędzi mierniczych, o których mowa w pkt 9 i 11 załącznika do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 10 sierpnia 1951 r. w sprawie ustalenia rodzajów narzędzi mierniczych podlegających obowiązkowi legalizacji (Monitor Polski Nr A-76, poz. 1054), oraz dokonywanie przemiarów innych zbiorników i kadzi, które nie podlegają obowiązkowi legalizacji, jeżeli jest to niezbędne dla celów kontroli procesów produkcyjnych;
- 11) inne czynności w zakresie kontroli gospodarki spirytusem w przedsiębiorstwach, określonych w dalszych przepisach zarządzenia, oraz zlecone przez władze nadrzędne.

2. Przy wykonywaniu zadań, o których mowa w ust. 1, powinny być stosowane przepisy wymienione w art. 11 ust. 2 dekretu z dnia 24 czerwca 1953 r. o wyrobie i przerobie spirytusu (Dz. U. Nr 34, poz. 143).

§ 3. Inspektorów powołuje i odwołuje dyrektor przedsiębiorstwa za zgodą dyrektora właściwego centralnego zarządu. Inspektorzy podlegają bezpośrednio dyrektorowi przedsiębiorstwa.

§ 4. Sprawdzenia (weryfikacji) urządzeń zakładów określonych w § 1 pkt 1 i 2 dokonują komisje weryfika-

cyjne, powołane przez dyrektorów właściwych centralnych zarządów (zarządów przemysłu), w następującym składzie: przewodniczący — przedstawiciel centralnego zarządu (zarządu przemysłu), zastępca przewodniczącego — inspektor, dwaj pracownicy działów technicznych zakładu, jeden pracownik działu zaopatrzenia oraz po jednym przedstawicielu podstawowej organizacji partyjnej PZPR i rady zakładowej. Z czynności komisji sporządza się protokół, który przesyła się do zatwierdzenia centralnemu zarządowi (zarządowi przemysłu).

§ 5. 1. Rewizje okresowe w zakresie obrachunku spirytusu (miesięczne, kwartalne i roczne) oraz nie przewidziane przeprowadzają komisje obrachunkowe.

2. Funkcje komisji obrachunkowych spełniają komisje inwentaryzacyjne, powołane w trybie przewidzianym w §§ 4 i 5 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 20 lutego 1953 r. w sprawie inwentaryzacji oraz sporządzania i zatwierdzania sprawozdań finansowych (Monitor Polski Nr A-29, poz. 259), z tym że w skład komisji inwentaryzacyjnych dla obrachunku spirytusu wchodzi inspektorzy bądź pracownicy, o których mowa w § 1 pkt 2.

§ 6. 1. Inspektorzy i pracownicy określani w § 1 pkt 2 oraz komisje wymienione w §§ 4 i 5 są uprawnieni do nakładania i zdejmowania urzędowych zabezpieczeń i plomb, pobierania prób zawierających spirytus oraz sporządzania przepisowych protokołów, adnotacji kontrolnych w księgach, świadectw i dokumentów przewozowych itp., jak również mają dostęp do pomieszczeń, urządzeń, ksiąg, akt i dokumentów zakładu.

2. W przypadku wydania przez dyrektora przedsiębiorstwa polecenia niezgodnego z przepisami o kontroli produkcji i obrocie spirytusem bądź niewydania na wniosek inspektora niezbędnego zarządzenia lub polecenia inspektor obowiązany jest przedstawić pisemnie dyrektorowi przedsiębiorstwa swoje stanowisko w danej sprawie. W razie pisemnego potwierdzenia przez dyrektora przedsiębiorstwa wydanego uprzednio polecenia lub odmowy wydania potrzebnego zarządzenia inspektor obowiązany jest zawiadomić o tym właściwy centralny zarząd (zarząd przemysłu).

3. Inspektor, który nie złoży wyżej wskazanego zawiadomienia, ponosi współodpowiedzialność za powstałe szkody i straty.

4. Przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio w przypadkach wykonywania kontroli przez pracowników, o których mowa w § 1 pkt 2.

§ 7. Do zadań centralnych zarządów (zarządów przemysłu), którym podporządkowane są przedsiębiorstwa określone w § 1 pkt 1 i 2, w zakresie kontroli gospodarki spirytusem należy:

- 1) kontrola działalności inspektorów oraz pracowników, o których mowa w § 1 pkt 2;
- 2) rozstrzyganie spraw w przypadkach określonych w § 6 ust. 2—4;
- 3) podejmowanie decyzji w związku z protokołami i wnioskami komisji weryfikacyjnych i obrachunkowych.

§ 8. W miarę potrzeby Centralny Zarząd Przemysłu Spirytusowego oraz zainteresowane centralne zarządy

(zarządy przemysłu) w porozumieniu z Centralnym Zarządem Przemysłu Spirytusowego wydadzą szczegółowe instrukcje regulujące sposób wykonywania kontroli przez inspektorów i pracowników określonych w § 1 pkt 2, z uwzględnieniem warunków branżowo-technicznych.

Instrukcje podlegają zatwierdzeniu przez Ministra Przemysłu Rolnego i Spożywczego.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1954 r.

Minister Przemysłu Rolnego i Spożywczego: *M. Hoffmann*